

Eln. 115/1957

I n c z e Jenő elvtársnak
Külkereskedelmi miniszter

B u d a p e s t

A magyar találmányokat belföldön vagy külföldön igen sok esetben egyáltalán nem vagy nem kellő időben hasznosítják, mert sem az ipar sem a külkereskedelem területén nincs megfelelő számban olyan szakember, aki a különleges képzettséget/-műszaki, iparjogvédelmi, nyelv- ismeretek, nemzetközi egyezmények ismerete stb.-/igénylő munkát el tudná látni. Nem egyszer exportáltunk olyan új gyártmányokat, melyeket exportkülföldön szabadalom védett és így kitettük magunkat szabadalom- bitorlási pereknek. A találmányi bejelentések elbírálása a múltban a legtöbb esetben azért huzódott el, mert a feltalálók a szabadalmi le- írásokat, igénypontokat, műszaki rajzokat szakszerűtlenül, a törvényes rendelkezéseknek meg nem felelően készítették el megértésük is gyak- ran nehéz volt. Ez a helyzet valószínűleg a közeljövőben sem fog egyik napról a másikra megváltozni. A vállalatoknak-melyeknek az új ujitási és találmányi rendelet értelmében is segítséget kellene nyújtani a feltalálók találmányainak kidolgozásához-általában nincsenek szabadal- mi ügyekben jártas szakemberei. A Danubia Szabadalmi Irodában mindössz- sze kilenc szabadalmi ügyvivő dolgozik, rajtuk kívül hét szabadalmi ügyvivő működik részben magánpraxisban részben vállalatoknál. A tizen- hat szabadalmi ügyvivő nagyrésze idős ember, közel 10 éve egyetlen mérnök sem szerzett szabadalmi ügyvivői képesítést, -a szakma kihalóban van. --Ezért a találmányok külföldi értékesítése stagnál, a feltalálók képviselője a szabadalmi bejelentések szakszerű elkészítése stb. biz- tosítva nincs, holott minderre most fokozottabban szükség van.

Ezért fontos lenne, hogy a szabadalmi ügyvivői képesítést minél több vállalati, iparigazgatósági, minisztériumi dolgozó megszerezze.

Iparjogvédelmi szakképzettség megszerzése érdekében a múlt évben iparjogvédelmi tanfolyamot szerveztünk, melyen 23 főleg vállalati dolgozó vett részt, 10-en általában igen jó sikerrel vizsgáltak. Ez év októberében 20 hetes újabb tanfolyamot kezdünk, előreláthatólag 40-50 hallgatóval. Azt akarjuk elérni, hogy a népgazdaság különböző területein minél több olyan dolgozó lássa el a szabadalmi, ujitási ügyeket, akik megalapozott szaktudással dolgozik ebben a munkakörben, segítséget tud nyújtani az ujitóknak, feltalálóknak és az eddiginél nagyobb bizton- sággal kiismeri magát a külföldi szabadalomjogi és értékesítési kér- désekben. --Az így kiképzett-főleg műszaki-dolgozók azonban még nem szabadalmi ügyvivők és az utánpótlást nem biztosítják. A szabadalmi ügyvivői képesítés a szabadalomjogi iparjogvédelmi szakképesítésnél sokkal magasabb. A több éves műszaki gyakorlaton felül szélesebb és konkrétabb szabadalomjogi tanulmányokra, idegen nyelvek tudására van szükség. megszerzéséhez. Miután pedig a gyakorlat megszerzésének elő- feltételei a vállalatoknál alig biztosíthatók továbbá mert anyagi ösz- tönzés sincs, megfelelő utánpótlásra, ha nem teszünk valamit, remény sem lenne. Az igény pedig egyre inkább emelkedik.

Tuloldaliak alapján úgy vélem, hogy kezdeményezni kellene az állami és vállalati apparátusban azt, hogy idegen nyelvekben jártas műszakiak szabadalmi ügyvivői képesítést szerezzenek. Ennek érdekében elsősorban az ösztönzés kérdését kellene rendezni akként, hogy a szabadalmi ügyvivői képesítést megszerző és a gyakorlatban értékesítő vállalati stb. dolgozóknak - a nyelvtudási pótlékhoz hasonlóan - 10-15 %-os bérpótlékot kellene biztosítani. Az elméleti és gyakorlati ismeretek megszerzése végett egyrészt a Danubia Szabadalmi Iroda létszámát kellene felemelni, másrészt a képesítést megszerzeni óhajtó vállalati stb. műszaki dolgozókat kellene 6-12 hónapos gyakorlatra a Danubia Szabadalmi Irodához kirendelni azzal, hogy ezalatt az idő alatt munkáltatójuk az utolsó 6 hónap átlagbérét folyósítja nekik. Ha ez a termelés miatt nehézségekbe ütközne, kompromisszumos megoldásként számításba jöhet ezeknek a dolgozóknak napi 1-2 órás munkaidő rövidítése délután, amelyet a Danubiában dolgozónak le hozzá adva saját szabadidejükből néhány órát. Ez esetben a Danubiának gondoskodni kellene arról, hogy munkatársai a bejáró vállalati dolgozókkal megfelelően együttműködhesse- nek és tapasztalataikat átadhassák. Mindkét megoldás az amugyis túlterhelt Danubia számára költség nélküli munkaerő segítséget biztosítana.

Tekintettel arra, hogy a kérdés nagymértékben érinti a külke- reskedelem területét, gyakorlati lebonyolítás észszerűen pedig csak a Danubián keresztül történhet, kérem Incze elvtársat fontolja meg javas- lataimat és amennyiben azokkal egyetért, szíveskedjék a szükséges in- tézkedéseket megtenni.

Budapest 1957. szeptember hó 4.

Peréi
/ dr. Peréi Károly /